

[Ovist Jørgensen]

den danske stats bidrag til boligstøtten for grønlandske familier?«

Begrundelse

Overalt i Grønland er der utrolige vanskeligheder med at skaffe tilstrækkeligt med rimelige boliger. Eksempelvis er der i dag i Nuuk (Godthåb) 1.300 personer på venteliste, og det er intetsteds i Grønland lykkedes at få etableret et bare nogenlunde tilfredsstillende boligbyggeprogram.

Under den nyligt afsluttede folketingsdelegationsrejse til Grønland blev det erfaret, at ministeren vil sikre en forøget støtte til KGH, og at man påtænker at tage disse midler fra boligstøtteordningen.

Den borgerlige regering har ved sin tiltrædelse tidligere forsøgt at spare den ekstraordinære boligkvota til Grønland væk. Dengang lykkedes det at forhindre denne udhuling af boligkvoten. Også på den baggrund må det vække uro, at ministeren fremturer.

Svar (1/8 84):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jeg aftalte den 12. juli 1984 med Grønlands landsstyre, at et forventet merunderskud på 27 mill. kr. inden for Den kgl. grønlandske Handels produktions- og salgsvirksomhed i 1984 dækkes ved prisforhøjelser på visse varer inden for KGHs forsyningstjeneste og besparelser på anlægsprogrammet. Besparelserne på anlægsprogrammet vedrører i alt otte projekter, og et af dem er opførelse af 92 statslige udlejningsboliger i Godthåb. Dette er formentlig baggrunden for spørgsmålet.

Der er imidlertid ingen direkte sammenhæng mellem overvejelserne om, hvorledes merunderskuddet inden for KGHs produktions- og salgsvirksomhed kan dækkes og besparelsen i 1984 på det omtalte boligbyggeri i Godthåb. Opførelsen af boligerne forsinkes, fordi den afholdte licitation gav et utilfredsstillende resultat og der herefter gik nogen tid, før det ved forhandlinger med entreprenørerne lykkedes at nå til enighed om mindre projektændringer, en væsentlig lavere byggepris og en ny tidsplan for boligernes opførelse. Den nye tidsplan, som indebærer, at en del af de tidligere påregnede anlægsudgifter til byggeriet i 1984, først afholdes i

1985, var fastlagt og kendt i Grønland før mit møde med Grønlands landsstyre den 12. juli 1984 og gav derfor heller ikke anledning til bemærkninger fra landsstyrets side.

Jeg vil gerne tilføje, at regeringen er meget opmærksom på, at bolig mangelen er et af Grønlands største samfundsproblemer. Boligbyggeriet udgør i disse år en stigende del af den statslige og statsstøttede byggeaktivitet i Grønland, og da kommuner og hjemmestyre samtidig i voksende omfang deltager i finansieringen, er det årlige boligbyggeri i Grønland nu ca. 50 pct. større end i slutningen af 1970'erne.

Spm. nr. S 853

Til *justitsministeren* (27/7 84) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren sikre, at folketingets medlemmer uanmeldt kan foretage rutinemæssige besøg hos de indsatte i fængslerne?«

Begrundelse

Frihedsberøvelse er en meget alvorlig sag for dem, den rammer. Fangerne er på mange måder retsløse, fordi bestemmelse om deres forhold hovedsagelig sker administrativt på mange forskellige niveauer, mens den dømmende myndighed kun undtagelsesvis har kompetence til at beslutte om afsoningens mere detaljerede karakter, efter at dommen er endeligt afsagt.

Spørgeren har modtaget utallige henvendelser fra fanger, som beskriver chikane, vilkårlighed og nedværdigende behandling. Mange af disse henvendelser er det meget svært at tage stilling til, fordi påstand står mod påstand, og fordi myndighederne altid vil have mere tillid til, hvad andre myndigheder måtte udtale, end til, hvad fangerne måtte berette.

Dertil kommer, at mennesker, som har begået en lovovertrædelse, har et meget svagt udgangspunkt, også i den offentlige debat, fordi de ikke umiddelbart kan finde sympati eller forståelse.

Fangerne er derfor taknemmelige ofre for vilkårlighed, og der findes i dag ikke nogen uafhængig instans, som kan tage stilling til vilkårene for de mennesker, som afsoner domme. En blandt flere muligheder ville være, hvis folketingets medlemmer fik mulighed